

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

при участието на секретаря НЕЛИ ИВ. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20221110209671 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. В. Ж. срещу наказателно постановление/НП/ № 22-4332-012447/05.07.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право на управление на МПС за срок от три месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С жалбата се изразява несъгласие с обжалваното наказателно постановление, като се твърди, че същото е незаконосъобразно. Твърди се, че е нарушена процедурата по връчване на АУАН. Счита се, че не може да се установи точното място на извършване на нарушението, като не е посочен точен километър. Поради това жалбоподателят приема, че не може да се установи дали твърдяното нарушение е извършено в населено или извън населено място. Навежда се довод, че от НП не може да се установи дали АТСС е стационарно или мобилно. Твърди се, че разпоредбата, която се сочи за нарушена, е нечетлива. Освен това за нарушена била посочена разпоредбата на чл. 169, ал. 2, т. 6 ЗДвП, с посочването на която се счита, че

също се засяга правото на защита на наказаното лице. Счита се, че в НП е дадена съвсем нова квалификация на нарушението. Моли се за отмяна на НП.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. Чобанов, който моли за отмяна на НП. Сочи, че АУАН е нечетлив. Твърди, че не може да бъде установено мястото на извършване на нарушението, а оттам дали се касае за населено или за извън населено място. Твърди, че в НП е дадена съвсем нова квалификация на нарушението.

Въззиваемата страна О"ПП"-СДВР, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Софийски районен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.04.2022г. около 16.23 часа жалбоподателят А. В. Ж. управлявал л.а. "С Л с ДК № ВН в с. Волуяк по ул. „Ломско шосе“ с посока от гр. Костинброд към гр. София. Управлението от жалбоподателя лек автомобил до номер 271 се движел със скорост 102 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Скоростта на лекия автомобил била установена от служителите на О"ПП"-СДВР с техническо средство CORDON M2 с № MD1193, записващо и заснемащо скорост, дата, час и регистрационен номер на автомобила.

На 13.06.2022г. А. Ж. подписал декларация по чл. 188 ЗДвП, в която декларирал, че на 25.04.2022г. около 16.23 часа той е управлявал л.а. с ДК № .

На 13.06.2022г. св. Г. Маринов съставил на А. Ж. АУАН № 027606 за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, който бил предявен за подпис на жалбоподателя и той го подписал без възражения.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено от началник сектор към СДВР, отдел „ПП“-СДВР атакуваното наказателно постановление, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като са му наложени административни наказания глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства – АУАН № 027606/13.06.22г., заповед № 8121з-1632/02.12.21г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121к-13318/28.10.19г. на министъра на вътрешните работи, справка-картон на водача, декларация по чл. 188 ЗДвП, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от проверка № 06-ГС-ИСИС/15.03.22г., протокол за използване на АТСС, ежедневна форма за отчет, гласните доказателства, съдържащи се в показанията на св. Г. М, и веществените доказателствени средства – снимка на заснетото МПС с конкретно отчетени стойности и снимка на позиционирането на АТСС.

Гореизборените гласни и писмени доказателства са непротиворечиви и единно изграждат възприетата от съда фактическа обстановка. Съдът се довери на показанията на свидетеля, чиито показания установяват фактите от значение по делото, и се намират в синхрон с писмените доказателства по делото и приобщените веществени доказателствени средства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Безспорно се установи извършването от страна на жалбоподателя на състава на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Управляваният от жалбоподателя лек автомобил се движел със скорост 102 км/ч /измерена скорост 106 км/ч/ при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място на процесната дата и място.

Нарушението е извършено виновно при форма на вина пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е съзнавал, че се движи със скорост над разрешената за населено място, съзнавал е общественотоопасния характер на деянието и последиците му, а именно че застрашава обществените отношения, свързани с осъществяване на транспорта, но същият е целял настъпването им.

Размерът на наложените на жалбоподателя административни наказания съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е абсолютно определен – глоба в размер на 700 лева за превишаване над 50 км/ч като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50 лв. В конкретния случай превишаването е с 52 км/ч, с оглед на което законосъобразно глобата е определена в размер от 700 лева. Законосъобразно е наложено и кумулативно предвиденото наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от

три месеца.

При служебната проверка за законосъобразност от процесуалноправна страна съдът не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган съгласно представените по делото заповеди на министъра на вътрешните работи.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения. Възраженията в тази насока са неоснователни. Както АУАН, така и НП са издадени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като нарушението както словесно, така и цифрово е описано ясно и точно, така че да не оставя съмнение за какво нарушение е санкциониран жалбоподателят. Изрично е посочено техническото средство за измерване на скоростта, включително и чрез инвентарния му номер.

АУАН е достатъчно четлив и надлежно поставя началото на административнонаказателното производство. В същия се съдържат изискуемите по чл. 42 ЗАНН реквизити. Не е налице разминаване и твърдяното несъответствие при посочване на нарушената правна норма – и в АУАН, и в НП тя е отразена като чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Несъмнено в АУАН е посочена нормата на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП, а не както твърди жалбоподателят – чл. 169, ал. 2, т. 6 ЗДвП.

В АУАН и НП надлежно е описано мястото на извършване на нарушението – населено място, посока на движение на заснетото МПС, номер до който е извършено заснемането, така че е несъмнено, че нарушението е извършено в населено място и е приложима нормата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Разположението на АТСС се установява както от приобщения протокол за използване на АТСС на процесната дата, така и от приобщеното веществено доказателствено средство – снимка на позиционирането му.

Воден от горното съдът приема, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Не са налице основания за присъждане на разноски, тъй като въззиваемата страна не е била представявана в съдебното производство.

Мотивиран така и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-4332-012447/05.07.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на А. В. Ж. са наложени административни наказания глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право на управление на МПС за срок от три месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване от страните на съобщението за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____